

I. DISPOSICIÓN XERAIS

XEFATURA DO ESTADO

9133 *Real decreto lei 11/2014, do 5 de setembro, de medidas urxentes en materia concursal.*

I

O Real decreto lei 4/2014, do 7 de marzo, polo que se adoptan medidas urxentes en materia de refinanciamento e reestruturación de débeda empresarial, flexibilizou o réxime dos convenios concursais de acordo con algunhas premisas básicas. A primeira delas é considerar que a continuidade das empresas economicamente viables é beneficiosa non só para as propias empresas senón para a economía en xeral e, moi en especial, para o mantemento do emprego. A segunda das premisas era acomodar o privilexio xurídico á realidade económica subxacente, pois moitas veces o recoñecemento de privilexios carentes de fundamento era o obstáculo principal dos acordos concursais. A terceira das premisas era respectar na maior medida posible a natureza xurídica das garantías reais (pero sempre, e tomando en conta a segunda premisa, de acordo co seu verdadeiro valor económico).

Este real decreto lei aborda a extensión das premisas anteriores ao propio convenio concursal.

II

Ademais do anterior, adóptanse unha serie de medidas para flexibilizar a transmisión do negocio do concursado ou dalgunha das súas ramas de actividade, xa que na actualidade existen algunhas trabas que, ben durante a tramitación do proceso concursal ben cando a liquidación do concursado sexa inevitable, están a dificultar a súa venda.

Desde esta perspectiva, as modificacións que se introducen nesta materia teñen en última instancia a mesma finalidade que as relativas ao convenio concursal: facilitar na maior medida posible a continuación da actividade empresarial, o cal ha redundar non só en beneficio da propia empresa senón tamén dos seus empregados e acredores e da economía en xeral.

III

A parte dispositiva deste real decreto lei consta dun único artigo, dividido pola súa vez en tres números, en cuxa virtude se modifican varios preceptos da Lei 22/2003, do 9 de xullo, concursal (en diante, Lei concursal), relativos ao convenio concursal e á fase de liquidación, así como a outros preceptos da mesma lei intimamente relacionados con eses aspectos.

Respecto ao convenio concursal, introdúcense, en primeiro lugar, previsións análogas ás da disposición adicional cuarta da Lei concursal (na redacción dada polo Real decreto lei 4/2014, do 7 de marzo) relativas á valoración das garantías sobre as cales recae o privilexio especial. Para isto modifícanse os artigos 90 e 94 da Lei concursal. Deste modo séguese a manter unha regra que parece non só a máis razoable desde o punto de vista económico senón que tamén é unha síntese das regras vixentes no noso dereito acerca da purga das garantías posteriores, do mantemento das preferentes e da atribución do eventual sobranse en caso de execución por parte dalgún dos titulares de garantías reais. Parece, en efecto, difícil cuestionar que para obter o verdadeiro valor dunha garantía cómpre deducir do valor razoable do ben sobre o cal esta recae o importe dos créditos pendentes que gocen de garantía preferente sobre o mesmo ben. Tamén parece unha

regra de prudencia reducir ese valor razoable nun dez por cento por canto a garantía, de facerse efectiva, requirirá a execución do ben ou dereito sobre o cal estea constituída, o cal entraña uns custos e dilacións que reducen o valor da garantía en, ao menos, a citada porcentaxe.

Pénsese que, se non se adoptar unha medida como a presente, resulta que os créditos privilexiados poden multiplicarse *ad infinitum* cando a súa garantía recae sobre un mesmo ben, sen que o valor dese ben se vexa en absoluto incrementado. Por pór un exemplo práctico, hoxe por hoxe é posible ter cinco hipotecas de 100 sobre un ben que vale 100, chegándose así ao absurdo de ter un pasivo privilexiado para efectos concursais por 500 garantidos por un ben que vale 100. Non debe esquecerse, por outro lado, que un dos principios que debe necesariamente rexer o concurso é o de *pars conditio creditorum* e que a extensión indefinida dos privilexios é unha contradición manifesta dese principio. Ademais, o resultado práctico é que os acredores que se benefician desas garantías unicamente terán un dereito de abstención que en nada beneficiará o convenio e a continuidade da empresa, e que en ningún caso garantirá o cobramento efectivo da súa débeda, menos aínda se o concursado debe ir a liquidación. Téñase en conta que, en caso de liquidación ou mesmo de execución singular do ben hipotecado, o acredor recibirá, como moito, o valor da garantía. Do resto do crédito non cuberto pola garantía non cobrará máis que aquela parte que quedase indemne no convenio, aínda que moi probablemente menos nun contexto de liquidación e non de empresa en funcionamento.

Tampouco pode considerarse que a determinación do valor da garantía sexa un recorte do crédito garantido. É simplemente unha valoración diferenciada do dereito principal e do dereito accesorio. Non se pon en cuestión o dereito principal, senón que se permite aclarar cal parte del se beneficiará do dereito accesorio e cal non, e na segunda débese recibir o mesmo trato que corresponda ao crédito segundo a súa natureza.

En segundo lugar, outra modificación relevante en materia de convenios concursais é a ampliación do quórum da xunta de acredores, pola cal se atribúe dereito de voto a algúns acredores que até agora non o tiñan. Se as medidas adoptadas en materia de valoración de garantías deben conducir xa en por si á ampliación do dito quórum, tamén deberán facelo as medidas que recoñecen dereito de voto en xeral aos acredores que adquirisen os seus dereitos de crédito con posterioridade á declaración de concurso (exceptuando sempre os que teñan unha vinculación especial co debedor). Até agora soamente se lles recoñecía dereito de voto cando a adquisición fose a título universal, como consecuencia dunha realización forzosa ou (a partir de 2012) cando se tratase de entidades financeiras suxeitas a supervisión.

A prevención que existía anteriormente respecto a estes acredores é que a dita adquisición podía esconder algún tipo de fraude que se quería desincentivar mediante a privación do dereito de voto. Mais a fraude non pode estar en adquirir algo (neste caso un dereito de crédito) a un prezo menor que aquel polo cal se pretenda vender ou realizar, pois que isto é, ao fin e ao cabo, o propio da actividade económica de mercado. O verdadeiro problema estriba en que o adquirente se concertase co debedor para defraudar o resto dos acredores. Por isto se reforma non soamente o artigo 122 senón tamén o 93, para facer unha listaxe máis ampla de persoas especialmente vinculadas co debedor que, por esta razón, terán a condición de acredores subordinados e carecerán, en consecuencia, de voto na xunta de acredores.

Atribuír dereito de voto aos acredores que adquiran os seus créditos con posterioridade á declaración de concurso ten un efecto adicional que debe reputarse beneficioso para o resto dos acredores: fomentar a existencia dun mercado deses créditos que lles permita obter liquidez, nunha situación de concurso do seu debedor, sen ter que esperar á liquidación final. Será o propio acredor cedente o que valore se o sacrificio ou desconto exixido para isto é aceptable e será o acredor cedido, habitualmente especializado neste tipo de adquisicións, o que sufra o risco que a adquisición e subseguinte tramitación do concurso implican.

En terceiro lugar, introdúcese determinadas previsións adicionais respecto aos efectos do convenio no artigo 100. Igual que se fai na disposición adicional cuarta,

sinálase que os acordos de aumento de capital requiridos cando se trate de capitalización se adoptarán coas mesmas maiorías previstas na citada disposición adicional. Tamén se efectúa unha remisión ao réxime xeral de transmisión de unidades produtivas ao disposto no artigo 146 bis, o que implica, con determinadas excepcións, a súa adquisición libre de obrigacións preexistentes non pagas. Ademais, facilítase a cesión en pagamento de bens con determinadas cautelas destinadas a evitar comportamentos fraudulentos.

O cuarto aspecto das modificacións dos convenios concursais refírese ás votacións e maiorías no convenio e á ampliación da capacidade de arrastre dos acredores disidentes en determinadas circunstancias. Levántase a limitación xeral que con anterioridade existía para os efectos do convenio (quitacións do 50 por cento e esperas de cinco anos) pero para superar os ditos límites exíxese unha maioría reforzada do 65 por cento. Introdúcese igualmente a regra xa aprobada respecto aos convenios preconcursais no referente ás maiorías máximas exixibles para os pactos de sindicación, que será do 75 por cento (artigo 121.4).

E, finalmente, introdúcese unha previsión nova (novo artigo 134.3), que tamén ten precedente no Real decreto lei 4/2014, do 7 de marzo, sobre a posibilidade de arrastre de determinados créditos con privilexio xeral ou especial, mesmo na parte cuberta polo valor da garantía. Aínda que para isto se exige un dobre requisito: ademais dunhas maiorías aínda máis reforzadas, que o acordo sexa adoptado por acredores da mesma clase, co que se introduce por primeira vez no noso ámbito concursal esta consideración, que xa ten precedentes en dereito comparado e nos acordos preconcursais da disposición adicional cuarta que afectan os acredores de pasivos financeiros. Para isto distínguense catro clases de acredores, cada un dos cales reúne características propias que xustifican un tratamento específico no seo do concurso. En primeiro lugar, os acredores de dereito laboral; en segundo lugar, os acredores públicos; en terceiro lugar, os acredores financeiros; e, finalmente, o resto (entre os cales deberán incluírse de forma principal os acredores comerciais).

A decisión adoptada polas maiorías cualificadas exixidas pode verse como un sacrificio do acredor que se ve arrastrado, o cal é certo, pero tamén desde un punto de vista positivo como un menor sacrificio do resto dos acredores que acordan o arrastre. A amplitude das maiorías cualificadas exixidas implica necesariamente que se trate de acordos fundamentados e conformes coa realidade do concursado e dos seus acredores. Pénsese ademais que se o 60 ou 75 por cento dos acredores (segundo os casos) acorda para os seus créditos privilexiados determinados sacrificios que parezan imprescindibles para a viabilidade da empresa e para recobrar a maior parte posible do crédito pendente, tales medidas haberán ser tanto máis duras se o 40 ou 25 por cento restante dos acredores, respectivamente, non resultan vinculados polo acordo maioritario. Parece que o cualificado das maiorías e o feito de que cada un acordará para si mesmo o menor dos sacrificios posibles é garantía suficiente de que os acordos non se adoptarán coa finalidade de lesionar os intereses destes acredores. Esta imposibilidade de lesión vese reforzada polo establecemento das catro clases de acredores antes citadas, de maneira que en ningún caso poderán imaxinarse concertacións duns acredores para prexudicar os doutra clase, especialmente os laborais ou os públicos que, pola súa natureza, merecen unha especial tutela.

Igual que no número 11 da disposición adicional cuarta e co fin de respectar na maior medida posible o verdadeiro valor da garantía, establécese no artigo 140 que se, chegado o caso, o acredor con privilexio (que votase a favor dun convenio ou se vise arrastrado por el) ten que executar a garantía, farase co montante total obtido que non exceda o crédito orixinario. Hai que insistir no feito de que todas as medidas introducidas neste real decreto lei e no Real decreto lei 4/2014, do 7 de marzo, respecto ao valor das garantías, teñen a súa efectividade en relación co procedemento concursal pero non implican alteración das garantías rexistradas nin das regras establecidas para a súa execución fóra do concurso.

Adicionalmente, introdúcese determinadas especialidades en materia de insolvencia de empresas concesionarias de obras e servizos públicos ou contratistas das

administracións públicas. Na actualidade existe un gran número de empresas adjudicatarias de contratos administrativos en situación concursal. Razóns urxentes de interese público orientadas ao aseguramento e mantemento da prestación dos servizos públicos fan necesario articular solucións que permitan dar continuidade á actividade obxecto do contrato, en beneficio dos adjudicatarios, dos terceiros que se benefician da execución dos contratos administrativos e da Administración pública. Estas solucións pasan por arbitrar unha fórmula conxunta para todos os procesos concursais que implica a presentación de propostas de convenio que poidan afectar todas estas entidades. Neste senso, razóns de axilidade e economía procesual e de consecución dunha garantía de éxito da solución concibida aconsellan a tramitación acumulada de todos os procesos concursais declarados en relación con tales entidades.

As especialidades da lexislación administrativa de contratos do sector público, tanto xeral como sectorial, e a necesaria interrelación coas formas de desenvolvemento e terminación do procedemento concursal establecidas na Lei concursal fan necesario que se estableza un réxime especial aplicable aos concursos das empresas concesionarias de obras e servizos públicos e contratistas da Administración pública, cuxo tratamento lexislativo debe situarse tanto na lexislación administrativa reguladora dos contratos administrativos (tanto xeral como específica) como na Lei concursal a través dunha nova disposición adicional segunda.ter que recolle as especialidades concursais na materia.

A propia Lei concursal, no seu artigo 67, remite os efectos da declaración de concurso no caso dos contratos administrativos celebrados polo debedor coas administracións públicas á súa lexislación específica. Así mesmo, debe recordarse que as competencias do xuíz do concurso e a súa preceptiva intervención no procedemento concursal deben respectar as competencias dos órganos administrativos no relativo a este tipo de contratos e os procedementos de carácter administrativo con eles relacionados.

IV

En materia de liquidación modifícanse determinados preceptos do capítulo II do título V da Lei concursal co obxecto de facilitar o desenvolvemento desta fase do procedemento concursal. Trátase, como se expuxo previamente, de garantir no posible a continuación da actividade empresarial, facilitando, fundamentalmente, a venda do conxunto dos establecementos e explotacións do concursado ou de calquera outra unidade produtiva.

Así, introdúcese a subrogación *ipso iure* do adquirente nos contratos e licenzas administrativas de que for titular o cedente (artigo 146 bis) e arbitranse os mecanismos de exención de responsabilidade por débedas previas, salvo en determinados casos especiais que pola súa singularidade seguen a merecer unha especial tutela, como é o caso das débedas fronte á Seguridade Social ou aos traballadores.

Tamén se introducen no artigo 148 previsións adicionais respecto á cesión en pagamento ou para pagamento e unha previsión nova consistente en que o xuíz poida acordar a retención dun dez por cento da masa activa destinado a satisfacer futuras impugnacións. Esta previsión debería conducir a unha axilización da fase de liquidación.

O artigo 149 tamén resulta modificado co fin de introducir determinadas regras supletorias relativas ao alleamento de unidades produtivas, especialmente no referente ás regras de purga ou subsistencia das posibles garantías reais a que poidan estar suxeitos todos ou algúns dos bens incluídos na dita unidade.

V

Por último, abórdase unha modificación do artigo 167 que clarifica as dúbidas interpretativas existentes arredor do termo «clase». Este termo pode implicar, nunha interpretación estrita, unha referencia á «clasificación legal» dos respectivos créditos, nos termos establecidos nos artigos 89 a 92 da Lei concursal, de sorte que soamente cando todos e cada un dos acredores clasificados no proceso concursal da mesma maneira queden afectados polas quitacións e esperas inferiores ao que dispón o precepto, non procederá a formación da sección de cualificación. No entanto, a práctica xudicial deulle

un sentido máis xenérico, ao incluír en tal «clase» un grupo de acredores que reúnan características comúns aínda que tal grupo non comprenda todos os da mesma clasificación concursal, para os efectos do tratamento outorgable na sección de cualificación respecto a propostas de convenio non gravosas.

Considerando que o artigo 94.2, na redacción dada por este real decreto lei, incorpora unha nova definición do termo «clase» aplicable, conforme o artigo 134, aos supostos en que o convenio chegue a arrastrar acredores privilexiados e non exclusivamente os ordinarios, é imprescindible aclarar, para evitar maiores dúbidas, que a mención que se efectúa no artigo 167 debe entenderse tamén referida a esta definición, que afecta unha pluralidade de acredores beneficiados pola solución concursal o suficientemente ampla como para facer equivalente o tratamento para efectos da sección de cualificación.

VI

A parte final deste real decreto lei consta de catro disposicións adicionais, catro disposicións transitorias, unha disposición derogatoria única e cinco disposicións derradeiras.

A disposición adicional primeira aclara que as actuacións que deriven da aplicación do artigo 5 bis e da disposición adicional cuarta da Lei concursal terán a consideración de medidas de saneamento para os efectos do Real decreto lei 5/2005, do 11 de marzo.

A disposición adicional segunda prevé a creación dun portal de acceso telemático para facilitar o alleamento de empresas que se encontren en liquidación ou das súas unidades produtivas.

A disposición adicional terceira establece a creación dunha comisión de seguimento de prácticas de refinanciamento e redución de sobreendebedamento, con funcións de verificación do cumprimento das medidas adoptadas por este real decreto lei e de proposta ao Goberno de modificacións normativas para facilitar a reestruturación preconcursal ou concursal de débeda de empresas economicamente viables.

A disposición adicional cuarta resolve as dúbidas interpretativas sobre a negociación dos valores emitidos por un fondo de titulización de activos dirixidos exclusivamente a investidores institucionais, que soamente poderán ser obxecto de negociación nun sistema multilateral de negociación en que a subscripción e negociación de valores estea restrinxida a investidores cualificados.

As disposicións transitorias primeira a terceira regulan o réxime transitorio de determinados preceptos contidos neste real decreto lei.

A disposición transitoria cuarta determina os procedementos de execución en tramitación a que resultan aplicables as modificacións introducidas pola disposición derradeira terceira na Lei 1/2000, do 7 de xaneiro, de axuizamento civil.

A disposición derradeira primeira amplía, ante a súa inminente finalización, a *vacatio legis* prevista na disposición transitoria do texto refundido da Lei de sociedades de capital, aprobado polo Real decreto lexislativo 1/2010, do 2 de xullo, respecto ao dereito de separación en caso de falta de distribución de dividendos.

A disposición derradeira segunda matiza, co obxecto de evitar interpretacións restritivas, que os créditos transmitidos á Sociedad de Gestión de Activos Procedentes de la Reestructuración Bancaria (Sareb) se terán en consideración para efectos do cómputo das maiorías necesarias para adoptar os acordos regulados na disposición adicional cuarta da Lei concursal.

A disposición derradeira terceira modifica a Lei 1/2000, do 7 de xaneiro, de axuizamento civil, para adaptala á recente sentenza do Tribunal de Xustiza da Unión Europea do 17 de xullo de 2014. Con isto, o debedor hipotecario poderá interpor recurso de apelación contra o auto que desestime a súa oposición á execución, se esta se fundaba na existencia dunha cláusula contractual abusiva que constituía o fundamento da execución ou a cantidade exixible.

Por último, as disposicións derradeiras cuarta e quinta regulan, respectivamente, os títulos competenciais en virtude dos cales se adopta o real decreto lei e a súa entrada en vigor, que terá lugar o día seguinte ao da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

VII

Nas medidas que se adoptan no presente real decreto lei concorren as circunstancias de extraordinaria e urxente necesidade que exige o artigo 86 da Constitución como presuposto habilitante para recorrer a esta figura normativa.

A urxencia vén determinada pola necesidade de garantir a plena coherencia do conxunto da normativa concursal despois das novidades introducidas no réxime dos acordos de refinanciamento polo Real decreto lei 4/2014, do 7 de marzo.

Igual que na fase preconcursal, a viabilidade futura de parte do tecido empresarial que está ou que estará de forma inminente en concurso depende, en gran medida, da flexibilización do convenio concursal tanto polo que se refire ao seu contido como pola extensión dos seus efectos. Coas modificacións introducidas, as empresas e os seus acredores contarán con máis instrumentos de reestruturación e refinanciamento da débeda. Ademais, a extensión de efectos a todos os acredores privilexiados, se concorren as maiorías previstas por clases, garantirá un sacrificio proporcional de todos eles facilitando o saneamento financeiro das empresas, que poderán deste modo continuar coa súa actividade empresarial.

Se non se abordar esta modificación, manterase o concurso como o que é na actualidade na maioría dos casos, é dicir, un proceso de liquidación ordenada do patrimonio do debedor e non unha alternativa real para reestruturar a débeda e asegurar a viabilidade das empresas.

Tamén resulta imprescindible acometer coa maior celeridade posible as modificacións que introduce este real decreto lei na fase de liquidación concursal. A eliminación de determinados obstáculos que están a xurdir na transmisión das unidades produtivas suporá un incentivo inmediato para a adquisición de empresas ou ramas de negocio e permitirase así o mantemento da actividade empresarial e, por tanto, de postos de traballo.

Na súa virtude, en uso da autorización contida no artigo 86 da Constitución, por proposta do ministro de Economía e Competitividade, logo de deliberación do Consello de Ministros na súa reunión do día 5 de setembro de 2014,

DISPOÑO:

Artigo único. *Modificación da Lei 22/2003, do 9 de xullo, concursal.*

A Lei 22/2003, do 9 de xullo, concursal, modifícase nos seguintes termos:

Un. Modificacións en materia de convenio.

1. Engádesse un número 3 no artigo 90, nos seguintes termos:

«3. O privilexio especial só alcanzará a parte do crédito que non exceda o valor da respectiva garantía que conste na lista de acredores, calculada de acordo co disposto no número 5 do artigo 94. O importe do crédito que exceda o recoñecido como privilexiado especial será cualificado segundo a súa natureza.»

2. Modifícanse os números 1 e 2 do artigo 93, que quedan redactados nos seguintes termos:

«1. Considéranse persoas especialmente relacionadas co concursado persoa natural:

1.º O cónxuxe do concursado ou quen o foi dentro dos dous anos anteriores á declaración de concurso, a súa parella de feito inscrita ou as persoas que convivan con análoga relación de afectividade ou conviviron habitualmente con el dentro dos dous anos anteriores á declaración de concurso.

2.º Os ascendentes, descendentes e irmáns do concursado ou de calquera das persoas a que se refire o número anterior.

3.º Os cónxuxes dos ascendentes, dos descendentes e dos irmáns do concursado.

4.º As persoas xurídicas controladas polo concursado ou polas persoas citadas nos ordinais anteriores ou os seus administradores de feito ou de dereito. Presumírase que existe control cando concorra algunha das situacións previstas no artigo 42.1 do Código de comercio.

5.º As persoas xurídicas que formen parte do mesmo grupo de empresas que as previstas no número anterior.

6.º As persoas xurídicas das cales as persoas descritas nos números anteriores sexan administradores de feito ou de dereito.

2. Considéranse persoas especialmente relacionadas co concursado persoa xurídica:

1.º Os socios e, cando estes sexan persoas naturais, as persoas especialmente relacionadas con eles conforme o disposto no número anterior que, conforme a lei, sexan persoal e ilimitadamente responsables das débedas sociais e aqueles outros que, no momento do nacemento do dereito de crédito, sexan titulares directa ou indirectamente de, ao menos, un 5 por cento do capital social, se a sociedade declarada en concurso tiver valores admitidos a negociación en mercado secundario oficial, ou un 10 por cento se non os tiver.

2.º Os administradores, de dereito ou de feito, os liquidadores do concursado persoa xurídica e os apoderados con poderes xerais da empresa, así como os que o foron dentro dos dous anos anteriores á declaración de concurso. Salvo proba en contrario, non terán a consideración de administradores de feito os acredores que subscribiron o acordo de refinanciamento previsto polo artigo 71 bis ou a disposición adicional cuarta, polas obrigacións que asuma o debedor en relación co plan de viabilidade.

3.º As sociedades que formen parte do mesmo grupo que a sociedade declarada en concurso e os seus socios comúns, sempre que estes reúnan as mesmas condicións que no ordinal 1.º deste número.»

3. Modifícase o número 2 e engádese un número 5 no artigo 94, coa seguinte redacción:

«2. A relación dos acredores incluídos expresará a identidade de cada un deles, a causa, a contía por principal e por xuros, datas de orixe e vencemento dos créditos recoñecidos de que for titular, as súas garantías persoais ou reais e a súa cualificación xurídica, e indicarse, se for o caso, o seu carácter de litixiosos, condicionais ou pendentes da excusión previa do patrimonio do debedor principal. Os acredores con privilexio xeral ou especial respectivamente deberán estar incluídos nas seguintes clases:

1.º Laborais, entendéndose por tales os acredores de dereito laboral. Quedan excluídos os vinculados pola relación laboral de carácter especial do persoal de alta dirección no que exceda a contía prevista no artigo 91.1.º

2.º Públicos, entendéndose por tales os acredores de dereito público.

3.º Financeiros, entendéndose por tales os titulares de calquera endebedamento financeiro con independencia de que estean ou non sometidos a supervisión financeira.

4.º Resto dos acredores, entre os cales se incluírán os acredores por operacións comerciais e o resto dos acredores non incluídos nas categorías anteriores.

Faranse constar expresamente, se as houber, as diferenzas entre a comunicación e o recoñecemento e as consecuencias da falta de comunicación oportuna.

Cando o concursado for persoa casada en réxime de gananciais ou calquera outro de comunidade de bens, relacionaranse separadamente os créditos que só se poden facer efectivos sobre o seu patrimonio privativo e os que se poden facer efectivos tamén sobre o patrimonio común.»

«5. Para os efectos do artigo 90.3, expresarase o valor das garantías constituídas en aseguramento dos créditos que gocen de privilexio especial. Para a súa determinación deduciranse, dos nove décimos do valor razoable do ben ou dereito sobre o cal estea constituída a garantía, as débedas pendentes que gocen de garantía preferente sobre o mesmo ben, sen que en ningún caso o valor da garantía poida ser inferior a cero, nin superior ao valor do crédito privilexiado nin ao valor da responsabilidade máxima hipotecaria ou pignoraticia que se tiver pactado.

Para estes exclusivos efectos enténdese por valor razoable:

a) En caso de valores mobiliarios que coticen nun mercado secundario oficial ou noutro mercado regulado ou de instrumentos do mercado monetario, o prezo medio ponderado a que foron negociados nun ou varios mercados regulados no último trimestre anterior á data de declaración de concurso, de conformidade coa certificación emitida pola sociedade reitora do mercado secundario oficial ou do mercado regulado de que se trate.

b) En caso de bens inmoables, o resultante de informe emitido por unha sociedade de taxación homologada e inscrita no Rexistro Especial do Banco de España.

c) En caso de bens distintos dos sinalados nas alíneas anteriores, o resultante de informe emitido por un experto independente de conformidade cos principios e coas normas de valoración xeralmente recoñecidos para eses bens.

Os informes previstos nas alíneas b) e c) non serán necesarios cando o dito valor foi determinado por un experto independente, dentro dos seis meses anteriores á data de declaración de concurso, nin cando se trate de efectivo, contas correntes, diñeiro electrónico ou imposicións a prazo fixo.

Se concorreren novas circunstancias que poidan modificar significativamente o valor razoable dos bens, deberá presentarse novo informe de experto independente.

No caso de que a garantía a favor dun mesmo acredor recaia sobre varios bens, sumarase a resultante de aplicar sobre cada un dos bens a regra prevista no primeiro parágrafo deste punto, sen que o valor conxunto das garantías poida tampouco exceder o valor do crédito do acredor correspondente.

En caso de garantía constituída *pro indiviso* a favor de dous ou máis acredores, o valor da garantía correspondente a cada acredor será o resultante de aplicar ao valor total do privilexio especial a proporción que nel corresponda a cada un deles, segundo as normas e acordos que rexan o *pro indiviso*.»

4. Modifícanse os números 1, 2 e 3 do artigo 100, que quedan redactados nos seguintes termos:

«1. A proposta de convenio deberá conter proposicións de quitación ou de espera e pódense acumular ambas.

2. A proposta de convenio poderá conter, ademais, proposicións alternativas para todos ou algúns dos acredores, con excepción dos acredores públicos. Entre as proposicións alternativas poderanse incluír as ofertas de conversión do crédito en accións, participacións ou cotas sociais, obrigacións convertibles, créditos subordinados, en créditos participativos, en préstamos con xuros capitalizables ou en calquera outro instrumento financeiro de rango, vencemento ou características distintas da débeda orixinal.

En caso de conversión do crédito en accións ou participacións, o acordo de aumento de capital do debedor necesario para a capitalización de créditos deberá

subscribirse pola maioría prevista, respectivamente, para as sociedades de responsabilidade limitada e anónimas nos artigos 198 e 201.1 do texto refundido da Lei de sociedades de capital, aprobado polo Real decreto legislativo 1/2010, do 2 de xullo. Para efectos do artigo 301.1 do citado texto refundido da Lei de sociedades de capital, entenderase que os pasivos son líquidos, están vencidos e son exixibles.

Tamén poderán incluírse na proposta de convenio proposicións de alleamento, ben do conxunto de bens e dereitos do concursado afectos á súa actividade empresarial ou profesional ben de determinadas unidades produtivas a favor dunha persoa natural ou xurídica determinada, que se rexerán polo disposto no artigo 146 bis.

As proposicións incluírán necesariamente a asunción polo adquirente da continuidade da actividade empresarial ou profesional propia das unidades produtivas afectadas. Nestes casos, deberán ser oídos os representantes legais dos traballadores.

3. En ningún caso a proposta poderá consistir na liquidación global do patrimonio do concursado para satisfacción das súas débedas nin na alteración da clasificación de créditos establecida pola lei, nin da contía deles fixada no procedemento, sen prexuízo das quitacións que se poidan acordar e da posibilidade de fusión, escisión ou cesión global de activo e pasivo da persoa xurídica concursada.

Soamente poderá incluírse a cesión en pagamento de bens ou dereitos aos acredores sempre que os bens ou dereitos cedidos non resulten necesarios para a continuación da actividade profesional ou empresarial e que o seu valor razoable, calculado conforme o disposto no artigo 94, sexa igual ou inferior ao crédito que se extingue. Se for superior, a diferenza deberase integrar na masa activa. Se se tratar de bens afectos a garantía, será de aplicación o disposto polo artigo 155.4.

En ningún caso se imporá a cesión en pagamento aos acredores públicos.»

5. Engádesse un parágrafo final ao número 4 do artigo 121, nos seguintes termos:

«En caso de acordos que, após a declaración do concurso, sigan suxeitos a un réxime ou pacto de sindicación, entenderase que os acredores votan a favor do convenio cando voten ao seu favor os que representen ao menos o 75 por cento do pasivo afectado polo acordo en réxime de sindicación, salvo que as normas que regulan a sindicación establezan unha maioría inferior, caso en que será de aplicación esta última. Esta previsión aplicarase para o cómputo das maiorías necesarias para a aprobación do convenio e para a extensión dos seus efectos a acredores non participantes ou disidentes.»

6. Modifícase o número 1 do artigo 122, que queda redactado nos seguintes termos:

«1. Non terán dereito de voto na xunta os titulares de créditos subordinados, incluídas, en particular, as persoas especialmente relacionadas que adquiriron o seu crédito por actos entre vivos despois da declaración de concurso.»

7. Modifícase o artigo 124, que queda redactado nos seguintes termos:

«Artigo 124. *Mayorías necesarias para a aceptación de propostas de convenio.*

1. Para que unha proposta de convenio se considere aceptada pola xunta serán necesarias as seguintes maiorías:

a) Se votou a favor del, ao menos, un 50 por cento do pasivo ordinario, quedarán sometidos ás quitacións iguais ou inferiores á metade do importe do crédito; ás esperas, xa sexan de principal, de xuros ou de calquera outra cantidade debida, cun prazo non superior a cinco anos; ou, no caso de acredores distintos

dos públicos ou dos laborais, á conversión de débeda en préstamos participativos durante o mesmo prazo.

Non obstante o disposto no parágrafo anterior, cando a proposta consista no pagamento íntegro dos créditos ordinarios en prazo non superior a tres anos ou no pagamento inmediato dos créditos ordinarios vencidos con quitación inferior ao vinte por cento, será suficiente que vote ao seu favor unha porción do pasivo superior á que vote en contra. Para estes efectos, nos supostos de proposta anticipada e de tramitación escrita, os acredores deberán, se for o caso, manifestar o seu voto en contra cos mesmos requisitos previstos para as adhesións no artigo 103 e nos prazos, segundo for o caso, dos artigos 108 e 115 bis.

b) Se votou a favor del un 65 por cento do pasivo ordinario, quedarán sometidos ás esperas cun prazo de máis de cinco anos, pero en ningún caso superior a dez; ás quitacións superiores á metade do importe do crédito e, no caso de acredores distintos dos públicos ou dos laborais, á conversión de débeda en préstamos participativos polo mesmo prazo e ás demais medidas previstas no artigo 100.

2. O disposto neste artigo entenderase sen prexuízo das maiorías adicionais que, para a extensión dos seus efectos a acredores privilexiados, sexan exixibles conforme o previsto no artigo 134.»

8. Engádesse un número 3 ao artigo 134, nos seguintes termos:

«3. Sen prexuízo do disposto no número anterior, os acredores privilexiados quedarán tamén vinculados ao convenio cando concorran as seguintes maiorías de acredores da súa mesma clase, segundo a definición do artigo 94.2:

a) Do 60 por cento, cando se trate das medidas establecidas no artigo 124.1.a).

b) Do 75 por cento, cando se trate das medidas establecidas no artigo 124.1.b).

No caso de acredores con privilexio especial, o cómputo das maiorías farase en función da proporción das garantías aceptantes sobre o valor total das garantías outorgadas dentro de cada clase.

No caso dos acredores con privilexio xeral, o cómputo realizarase en función do pasivo aceptante sobre o total do pasivo que se beneficie de privilexio xeral dentro de cada clase.»

9. O número 4 do artigo 140 queda redactado nos seguintes termos:

«4. A declaración de incumprimento do convenio suporá a resolución deste e a desaparición dos efectos sobre os créditos a que se refire o artigo 136.

Non obstante o anterior, se o incumprimento afectar acredores con privilexio especial que quedaron vinculados ao convenio por aplicación do disposto no artigo 134.3 ou que se adheriron voluntariamente a el, poderán iniciar ou proseguir a execución separada da garantía desde a declaración de incumprimento e con independencia do eventual inicio da fase de liquidación. Neste caso, o acredor executante fará seu o montante resultante da execución en cantidade que non exceda a débeda orixinaria, e o resto, se o houber, corresponderá á masa activa do concurso.»

10. Introdúcese unha disposición adicional segunda ter nos seguintes termos:

«Disposición adicional segunda ter. *Réxime especial aplicable ás situacións de insolvencia das empresas concesionarias de obras e servizos públicos ou contratistas das administracións públicas.*

Nos concursos de empresas concesionarias de obras e servizos públicos ou contratistas das administracións públicas aplicaranse as especialidades que se achen establecidas na lexislación de contratos do sector público e na lexislación específica reguladora de cada tipo de contrato administrativo.

Así mesmo, nestes concursos acordarase a acumulación dos procesos concursais xa iniciados cando se formulen propostas de convenio que afecten todos eles. As propostas de convenio poden ser presentadas polas administracións públicas, incluídos os organismos, entidades e sociedades mercantís vinculadas ou dependentes delas. Poderá condicionarse a aprobación da proposta de convenio presentada en cada un dos procedementos concursais á aprobación das propostas de convenio presentadas nos restantes procedementos concursais acumulados segundo o establecido nesta disposición.

A competencia para a tramitación dos concursos acumulados a que se refire esta disposición regularase conforme o artigo 25 bis.3 da presente lei.»

Dous. Modificacións en materia de liquidación.

1. Engádese un último parágrafo no artigo 43.3, que queda redactado nos seguintes termos:

«No caso de transmisión de unidades produtivas de bens ou servizos pertencentes ao concursado observarase o disposto polo artigo 146 bis.»

2. Engádese un número 5.º ao número 2 do artigo 75, nos seguintes termos:

«5.º Valoración da empresa no seu conxunto e das unidades produtivas que a integran baixo a hipótese de continuidade das operacións e liquidación.»

3. Engádese un artigo 146 bis coa seguinte redacción:

«Artigo 146 bis. *Especialidades da transmisión de unidades produtivas.*

1. En caso de transmisión de unidades produtivas, cederanse ao adquirente os dereitos e obrigacións derivados de contratos afectos á continuidade da actividade profesional ou empresarial cuxa resolución non fose solicitada. O adquirente subrogarase na posición contractual da concursada sen necesidade de consentimento da outra parte. A cesión de contratos administrativos producirase de conformidade co disposto polo artigo 226 do texto refundido da Lei de contratos do sector público, aprobado polo Real decreto lexislativo 3/2011, do 14 de novembro.

2. Tamén se cederán aquelas licenzas ou autorizacións administrativas afectas á continuidade da actividade empresarial ou profesional e incluídas como parte da unidade produtiva, sempre que o adquirente continúe a actividade nas mesmas instalacións.

3. O disposto nos dous números anteriores non será aplicable a aquelas licenzas, autorizacións ou contratos en que o adquirente manifestase expresamente a súa intención de non subrogarse. Isto sen prexuízo, para os efectos laborais, da aplicación do disposto no artigo 44 do Estatuto dos traballadores nos supostos de sucesión de empresa.

4. A transmisión non levará consigo a obrigación de pagamento dos créditos non satisfeitos polo concursado antes da transmisión, xa sexan concursais ou contra a masa, salvo que o adquirente a asumise expresamente ou exista disposición legal en contrario e sen prexuízo do disposto no artigo 149.2.

A exclusión descrita no parágrafo anterior non se aplicará cando os adquirentes das unidades produtivas sexan persoas especialmente relacionadas co concursado.»

4. Engádense os números 5 e 6 ao artigo 148 co seguinte contido:

«5. Salvo para os acredores públicos, no plan de liquidación poderá preverse a cesión de bens ou dereitos en pagamento ou para pagamento dos créditos concursais, coas limitacións e co alcance previsto, respecto aos bens afectos a unha garantía, no número 4 do artigo 155.

6. O xuíz, de oficio ou por instancia de parte, poderá acordar a retención de até un 10 por cento da masa activa do concurso nunha conta do xulgado. Este montante utilizarase para facer fronte ás cantidades que resulten a deber a determinados acredores, segundo os pronunciamentos xudiciais que se emitan nos recursos de apelación que se poidan interpor contra actos de liquidación. A dita cantidade liberarase cando os recursos de apelación fosen resoltos ou cando o prazo para a súa interposición expirase. A parte do remanente que quedase libre após a resolución ou expiración do prazo de interposición dos recursos será asignada de acordo coa orde de prelación legalmente establecida, tendo en conta a parte de créditos que xa fosen satisfeitos.»

5. Modifícase o artigo 149, que queda redactado nos seguintes termos:

«Artigo 149. *Regras legais supletorias.*

1. Se non se aprobar un plan de liquidación e, se for o caso, no que non tiver previsto o aprobado, as operacións de liquidación axustaranse ás seguintes regras:

1.ª O conxunto dos establecementos, explotacións e calquera outra unidade produtiva de bens ou de servizos pertencentes ao debedor allearase como un todo salvo que, logo de informe da administración concursal, o xuíz ache máis conveniente para os intereses do concurso a súa división previa ou a realización illada de todos os elementos compoñentes ou soamente dalgúns deles.

O alleamento do conxunto ou, se for o caso, de cada unidade produtiva farase mediante poxa. Non obstante, o xuíz poderá acordar a realización a través de alleamento directo ou a través de persoa ou entidade especializada cando a poxa quedar deserta ou cando, á vista do informe da administración concursal, considere que é a forma máis idónea para salvagardar os intereses do concurso. A transmisión mediante entidade especializada realizarase con cargo ás retribucións da administración concursal.

As resolucións que o xuíz adopte nestes casos deberán ser ditadas logo de audiencia, polo prazo de quince días, dos representantes dos traballadores e cumprindo, se for o caso, o previsto no número 4 do artigo 148. Estas resolucións vestirán a forma de auto e contra elas non caberá recurso ningún.

2.ª No caso de que as operacións de liquidación supoñan a modificación substancial das condicións de traballo de carácter colectivo, incluídos os traslados colectivos e a suspensión ou extinción colectivas das relacións laborais, observarase o disposto no artigo 64.

3.ª Os bens a que se refire a regra 1.ª, así como os demais bens e dereitos do concursado allearanse, segundo a súa natureza, conforme as disposicións establecidas na Lei de axuízamento civil para o procedemento de constrinximento. Para os bens e dereitos afectos a créditos con privilexio especial aplicarase o disposto no artigo 155.4, salvo que estean incluídos nos establecementos, explotacións e calquera outra unidade produtiva de bens ou de servizos pertencentes ao debedor que se alleen en conxunto, caso en que se observarán as seguintes regras:

a) Se se transmitiren sen subsistencia da garantía, corresponderá aos acredores privilexiados a parte proporcional do prezo obtido equivalente ao valor que o ben ou dereito sobre o cal se constituíu a garantía supoña respecto a valor global da empresa ou unidade produtiva transmitida.

Se o prezo que se vai percibir non alcanzar o valor da garantía, calculado conforme o disposto no artigo 94, será necesario que manifesten a súa conformidade coa transmisión os acredores con privilexio especial que teñan dereito de execución separada, que representen ao menos o 75 por cento do pasivo desta natureza afectado pola transmisión e que pertencen á mesma clase, segundo determinación do artigo 94.2. En tal caso, a parte do valor da garantía que non quedar satisfeita terá a cualificación crediticia que lle corresponda segundo a súa natureza.

Se o prezo que se vai percibir for igual ou superior ao valor da garantía, non será preciso o consentimento dos acredores privilexiados afectados.

b) Se se transmitiren con subsistencia da garantía, subrogándose o adquirente na obrigaición do debedor, non será necesario o consentimento do acredor privilexiado e o crédito quedará excluído da masa pasiva. O xuíz velará por que o adquirente teña a solvencia económica e os medios necesarios para asumir a obrigaición que se transmite.

4.ª En caso de alleamento do conxunto da empresa ou de determinadas unidades produtivas dela mediante poxa, fixarase un prazo para a presentación de ofertas de compra da empresa, que deberán incluír unha partida relativa aos gastos realizados pola empresa declarada en concurso para a conservación en funcionamento da actividade até a adxudicación definitiva, así como a seguinte información:

a) Identificación do oferente, información sobre a súa solvencia económica e sobre os medios humanos e técnicos ao seu dispor.

b) Designación precisa dos bens, dereitos, contratos e licenzas ou autorizacións incluídos na oferta.

c) Prezo ofrecido, modalidades de pagamento e garantías achegadas. En caso de que se transmitan bens ou dereitos afectos a créditos con privilexio especial, deberá distinguirse na oferta entre o prezo que se ofrecería con subsistencia ou sen subsistencia das garantías.

d) Incidencia da oferta sobre os traballadores.

Se a transmisión se realizar mediante alleamento directo, o adquirente deberá incluír na súa oferta o contido descrito nesta regra 4.^a

5.ª Non obstante o previsto na regra 1.ª, entre ofertas cuxo prezo non difira en máis do 10 por cento da inferior, o xuíz poderá acordar a adxudicación a esta cando considere que garante en maior medida a continuidade da empresa ou, se for o caso, das unidades produtivas e dos postos de traballo, así como a mellor satisfacción dos créditos dos acredores.

2. Cando, como consecuencia do alleamento a que se refire a regra 1.ª do número anterior, unha entidade económica manteña a súa identidade, entendida como un conxunto de medios organizados a fin de levar a cabo unha actividade económica esencial ou accesoria, considerarase, para os efectos laborais e de seguranza social, que existe sucesión de empresa. En tal caso, o xuíz poderá acordar que o adquirente non se subroga na parte da contía dos salarios ou indemnizacións pendentes de pagamento anteriores ao alleamento que sexa asumida polo Fondo de Garantía Salarial, de conformidade co artigo 33 do Estatuto dos traballadores. Igualmente, para asegurar a viabilidade futura da actividade e o mantemento do emprego, o cesionario e os representantes dos traballadores poderán subscribir acordos para a modificación das condicións colectivas de traballo.

3. No auto de aprobación do remate ou da transmisión dos bens ou dereitos realizados xa sexa de forma separada, por lotes ou formando parte dunha empresa ou unidade produtiva, o xuíz acordará a cancelación de todas as cargas anteriores ao concurso constituídas a favor de créditos concursais, salvo as que gocen de privilexio especial conforme o artigo 90 e se transmitisen ao adquirente con subsistencia do gravame.»

6. Modifícase o artigo 155.2, que queda redactado nos seguintes termos:

«2. Non obstante o disposto no número anterior, en canto non transcorran os prazos sinalados no número 1 do artigo 56 ou subsista a suspensión da execución iniciada antes da declaración de concurso, conforme o número 2 do mesmo artigo, a administración concursal poderá comunicar aos titulares destes créditos con privilexio especial que opta por atender o seu pagamento con cargo á masa e sen realización dos bens e dereitos afectos. Comunicada esta opción, a administración concursal deberá satisfacer de inmediato a totalidade dos prazos de amortización e xuros vencidos e asumirá a obrigaición de atender os sucesivos como créditos contra a masa e en contía que non exceda o valor da garantía, calculado de conformidade co disposto polo artigo 94. En caso de incumprimento, realizaranse os bens e dereitos afectos para satisfacer os créditos con privilexio especial.»

Tres. Modificacións en materia de cualificación.

1. Modifícase o artigo 167, que queda redactado nos seguintes termos:

«1. A formación da sección sexta ordenarase na mesma resolución xudicial pola cal se aprobe o convenio, o plan de liquidación ou se ordene a liquidación conforme as normas legais supletorias.

Como excepción ao establecido no número anterior, non procederá a formación da sección de cualificación do concurso cando teña lugar a aprobación xudicial dun convenio en que se estableza, para todos os acredores ou para os dunha ou varias clases, entendendo igualmente por tales as establecidas no artigo 94.2, unha quitación inferior a un terzo do importe dos seus créditos ou unha espera inferior a tres anos, salvo que resulte incumprido.

A sección encabezarase con testemuño da resolución xudicial e incorporaranse a ela testemuños da solicitude de declaración de concurso, a documentación achegada polo debedor, o auto de declaración de concurso e o informe da administración.

2. En caso de reapertura da sección de cualificación por incumprimento de convenio, procederase do seguinte modo, para os efectos de determinar as causas do incumprimento e as responsabilidades a que houber lugar:

1.º Se se ditase auto de arquivamento ou sentenza de cualificación, na mesma resolución xudicial que acorde a apertura da liquidación por razón do incumprimento do convenio ordenarase a reapertura da sección, con incorporación a ela das actuacións anteriores e da propia resolución.

2.º Noutro caso, a referida resolución xudicial ordenará a formación dunha peza separada dentro da sección de cualificación que se achar aberta, para a súa tramitación de forma autónoma e conforme as normas establecidas neste capítulo que lle sexan de aplicación.»

Disposición adicional primeira. *Medidas de saneamento en situacións preconcursais.*

Para os efectos do Real decreto lei 5/2005, do 11 de marzo, de reformas urxentes para o impulso á produtividade e para a mellora da contratación pública, as actuacións que deriven da aplicación do artigo 5 bis e da disposición adicional cuarta da Lei 22/2003, do 9 de xullo, concursal, terán a consideración de medidas de saneamento. Serán de

aplicación a estas actuacións os mesmos efectos que establece para a apertura de concurso o capítulo II do título I do citado Real decreto lei 5/2005, do 11 de marzo.

Disposición adicional segunda. *Establecemento dun portal de acceso telemático.*

No prazo de seis meses creárase no «Boletín Oficial del Estado» un portal de acceso telemático no cal figurará unha relación das empresas en fase de liquidación concursal e canta información resulte necesaria para facilitar o seu alleamento.

Disposición adicional terceira. *Comisión de seguimento de prácticas de refinanciamento e redución de sobreendebemento.*

1. Créase a comisión de seguimento de prácticas de refinanciamento e concursais.
2. A comisión estará integrada polos seguintes membros permanentes:
  - a) Dous nomeados polo Ministerio de Economía e Competitividade, un dos cales asumirá a presidencia.
  - b) Dous nomeados polo Ministerio de Xustiza, un dos cales asumirá as funcións de secretaría.
  - c) Un nomeado polo Ministerio de Facenda e Administracións Públicas.
  - d) Un nomeado polo Ministerio de Emprego e Seguridade Social.
  - e) Un nomeado polo Ministerio de Industria, Enerxía e Turismo.
  - f) Un nomeado polo Banco de España.
  - g) Un xuíz nomeado polo Consello Xeral do Poder Xudicial.
3. O presidente da comisión, en atención ás materias que se vaian tratar nas reunións, requirirá, por propia iniciativa ou por solicitude de calquera dos membros da comisión, a intervención de representantes doutros departamentos ministeriais que poidan resultar interesados, dos sectores que se vexan afectados polas medidas ou doutras persoas que, en atención aos seus coñecementos técnicos, considere procedente.
4. A comisión terá atribuídas as seguintes funcións:
  - a) Realizar un seguimento da efectividade das medidas adoptadas por este real decreto lei en materia concursal e de refinanciamento preconcursal de débeda e sobre a evolución do endebedamento do sector privado e as súas implicacións macroeconómicas.
  - b) Avaliar a súa aplicación e, se for o caso, propor ao Goberno as reformas que resulte conveniente acometer para facilitar a reestruturación preconcursal ou concursal de débeda de empresas economicamente viables.
  - c) Verificar o cumprimento dos códigos de boas prácticas que se poidan adoptar en materia de refinanciamento preconcursal de débedas.
5. A comisión de seguimento determinará as súas normas de funcionamento e reunirse cada vez que sexa convocada polo seu presidente, por propia iniciativa ou por instancia de catro dos seus membros. Estará, así mesmo, facultada para establecer o seu propio réxime de convocatorias.
6. A comisión poderá solicitar, directamente ou a través dalgún dos seus membros, a información relativa a acordos de refinanciamento e reestruturación concursais e procesos concursais que considere necesaria para o adecuado exercicio desta función.
7. Con periodicidade anual, a comisión elaborará un informe sobre o resultado do exercicio das súas funcións, que deberá remitirse ao Goberno e á Comisión de Economía e Competitividade do Congreso dos Deputados.

Disposición adicional cuarta. *Negociación en sistemas multilaterais de negociación dos fondos de titulización de activos dirixidos a investidores institucionais.*

Cando os valores emitidos por un fondo de titulización de activos se dirixan exclusivamente a investidores institucionais, a transmisión deles só se poderá realizar

entre investidores pertencentes a esa categoría, e só poderán ser obxecto de negociación nun sistema multilateral de negociación no cal a subscripción e negociación de valores estea restrinxida a investidores cualificados.

Disposición transitoria primeira. *Réxime transitorio aplicable aos procedementos concursais en tramitación no momento da entrada en vigor deste real decreto lei.*

1. O disposto nos números 1, 2, 3, 4, 6, 7, 8 e 9 do número un e nos números 2, 5 e 6 do número dous do artigo único será de aplicación aos procedementos concursais en tramitación nos cales non se emitise o informe da administración concursal.

2. O disposto nos números 1, 3 e 4 do número dous do artigo único será de aplicación aos procedementos concursais en tramitación nos cales non se iniciase a fase de liquidación.

3. O disposto no número 5 do número un do artigo único e no número 1 do número tres do artigo único será de aplicación a todos os procedementos concursais en tramitación nos cales non se votase unha proposta de convenio.

4. O disposto no número 10 do número un do artigo único resultará de aplicación a todos os contratos administrativos que non se extinguisen, calquera que for a súa data de adxudicación, con independencia da fase en que se achen os procedementos concursais.

Igualmente, o disposto no número 8 do número un do artigo único será aplicable aos procedementos concursais a que se refire o parágrafo anterior nos cales non se abrise a fase de liquidación.

Cando nos procedementos a que se refire este número tiver precluído o prazo legalmente establecido para presentar proposta de convenio pero aínda non se abrise a fase de liquidación, ou se iniciase o cómputo do dito prazo, o xuíz do concurso ditará resolución concedendo novo prazo para presentar propostas de convenio.

Disposición transitoria segunda. *Limitación á homologación xudicial.*

Aos debedores que celebren acordos de refinanciamento homologados xudicialmente durante o ano anterior á entrada en vigor deste real decreto lei non lles será de aplicación a limitación dun ano prevista no número 12 da disposición adicional cuarta da Lei 22/2003, do 9 de xullo, concursal, para solicitar unha nova homologación xudicial.

Disposición transitoria terceira. *Réxime dos convenios concursais.*

1. Os convenios concursais aprobados en aplicación da normativa que derroga este real decreto lei deberán cumprirse integramente.

2. En caso de incumprimento nos dous anos seguintes á entrada en vigor deste real decreto lei, o debedor ou os acredores que representen ao menos o 30 por cento do pasivo total existente ao tempo do incumprimento poderán solicitar a modificación do convenio con aplicación das medidas introducidas por este real decreto lei. A solicitude deberá acompañarse dunha proposta de modificación.

3. Da solicitude darase traslado, segundo os casos, ao debedor e aos acredores que non a formularon para que no prazo de dez días manifesten se aceptan ou se opoñen á modificación proposta. Para entenderse aceptada a modificación, deberán adherirse os acredores que representen as seguintes maiorías de pasivo:

a) No caso de acredores ordinarios:

1.º O 60 por cento para adoptar as medidas previstas no artigo 124.1.a).

2.º O 75 por cento para adoptar as medidas previstas no artigo 124.1.b).

b) No caso de acredores privilexiados:

1.º O 65 por cento do pasivo de cada clase prevista polo artigo 94.2 para a modificación das medidas previstas na alínea a) 1.º anterior.

2.º O 80 por cento do pasivo de cada clase prevista polo artigo 94.2, para a modificación das medidas previstas na alínea a) 2.º anterior.

O cómputo das anteriores maiorías calcularase de conformidade co disposto no número 3 do artigo 134.

4. O xuíz ditará sentenza aprobando ou denegando a modificación do convenio no prazo de 10 días. Só poderá aprobar a modificación cando as medidas propostas garantan a viabilidade do concursado.

Se se aprobar a modificación, os seus efectos estenderanse aos acredores con créditos privilexiados ou ordinarios que non se manifestasen a favor dela e aos acredores subordinados.

5. O previsto nesta disposición non será aplicable aos acredores públicos, que quedarán excluídos do cómputo e das maiorías previstas neste precepto.

Disposición transitoria cuarta. *Réxime transitorio nos procedementos de execución.*

1. As modificacións da Lei 1/2000, do 7 de xaneiro, de axuizamento civil, introducidas pola disposición derradeira terceira do presente real decreto lei, serán de aplicación aos procedementos de execución iniciados no momento da súa entrada en vigor que non culminasen coa posta en posesión do inmovible ao adquirente, conforme o previsto no artigo 675 da Lei de axuizamento civil.

2. En todo caso, nos procedementos de execución en curso no momento da entrada en vigor deste real decreto lei nos cales se ditase o auto desestimatorio a que se refire o parágrafo primeiro do número 4 do artigo 695 da Lei de axuizamento civil, na redacción dada por este real decreto lei, as partes executadas disporán dun prazo preclusivo dun mes para formularen recurso de apelación baseado na existencia das causas de oposición previstas no número 7.º do artigo 557.1 e no ordinal 4.º do artigo 695.1 da Lei de axuizamento civil. Este prazo computarase desde o día seguinte ao da entrada en vigor deste real decreto lei.

3. A publicidade da presente disposición terá o carácter de comunicación plena e válida para os efectos de notificación e cómputo dos prazos previstos no número 2 desta disposición, sen que en ningún caso sexa necesario ditar resolución expresa para o efecto.

Disposición derogatoria única. *Derrogación normativa.*

Quedan derogadas cantas disposicións de igual ou inferior rango se opoñan ao disposto neste real decreto lei.

Disposición derradeira primeira. *Modificación do texto refundido da Lei de sociedades de capital, aprobado polo Real decreto legislativo 1/2010, do 2 de xullo.*

A disposición transitoria do texto refundido da Lei de sociedades de capital, aprobado polo Real decreto legislativo 1/2010, do 2 de xullo, queda redactada nos seguintes termos:

«Suspéndese, até o 31 de decembro de 2016, a aplicación do disposto no artigo 348 bis desta lei.»

Disposición derradeira segunda. *Modificación da Lei 9/2012, do 14 de novembro, de reestruturación e resolución de entidades de crédito.*

Engádesse unha nova alínea k) ao artigo 36.4 da Lei 9/2012, do 14 de novembro, de reestruturación e resolución de entidades de crédito, coa seguinte redacción:

«k) Os créditos transmitidos á Sociedad de Gestión de Activos Procedentes de la Reestructuración Bancaria teranse en conta, para efectos do cómputo das maiorías indicadas na disposición adicional cuarta da Lei concursal, aínda cando a Sociedad de Gestión de Activos Procedentes de la Reestructuración Bancaria teña a consideración de

persoa especialmente relacionada co debedor conforme o número 2 do artigo 93 da Lei concursal.»

Disposición derradeira terceira. *Modificación da Lei 1/2000, do 7 de xaneiro, de axuizamento civil.*

O número 4 do artigo 695 da Lei 1/2000, do 7 de xaneiro, de axuizamento civil, queda redactado nos seguintes termos:

«4. Contra o auto que ordene o sobresemento da execución, a inaplicación dunha cláusula abusiva ou a desestimación da oposición pola causa prevista no número 1.4.º anterior poderá interperse recurso de apelación.

Fóra destes casos, os autos que decidan a oposición a que se refire este artigo non serán susceptibles de recurso ningún e os seus efectos circunscribiranse exclusivamente ao proceso de execución en que se diten.»

Disposición derradeira cuarta. *Título competencial.*

1. A modificación da Lei 22/2003, do 9 de xullo, concursal, contida no artigo único deste real decreto lei dítase ao abeiro do disposto no artigo 149.1.6.ª da Constitución, que atribúe ao Estado a competencia exclusiva en materia de lexislación mercantil e de lexislación procesual, sen prexuízo das necesarias especialidades que nesta orde deriven das particularidades do dereito substantivo das comunidades autónomas.

2. As disposicións adicionais primeira a cuarta dítanse ao abeiro do artigo 149.1.6.ª, 11.ª e 13.ª, que atribúe ao Estado competencia exclusiva en materia de lexislación mercantil, de ordenación de crédito, banca e seguros e bases e coordinación da planificación xeral da actividade económica.

3. As demais modificacións de textos legais contidas nas disposicións derradeiras primeira a terceira do presente real decreto lei ampáranse no título competencial establecido na norma obxecto de modificación.

Disposición derradeira quinta. *Entrada en vigor.*

Este real decreto lei entrará en vigor o día seguinte ao da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Dado en Madrid o 5 de setembro de 2014.

FELIPE R.

O presidente do Goberno,
MARIANO RAJOY BREY